

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 53

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 ianuarie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 394 din 17 septembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept	2–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
197/2024/2/4/6/2025/52.526/2024/108/2025. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, al ministrului transporturilor și infrastructurii, al președintelui Autorității Vamale Române și al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind modificarea anexei la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al ministrului administrației și internelor, al ministrului mediului și gospodăririi apelor, al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 30/366/337/1.511/577/2004 pentru aprobarea Listei posturilor de inspecție la frontieră, a punctelor de control, a punctelor de intrare și a punctelor de ieșire în care sunt organizate controale sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și programul de lucru al acestora	5–9
2.519. — Ordin al ministrului culturii pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind evidența, gestiunea și inventarierea bunurilor culturale deținute de muzee, colecții publice, case memoriale, centre de cultură și alte unități de profil, aprobate prin Ordinul ministrului culturii nr. 2.035/2000	9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 97 din 25 noiembrie 2024 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	10–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 394

din 17 septembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Decizia civilă nr. 1.057/CA din 26 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 6.782/118/2018, și prin Decizia civilă nr. 944/CA din 15 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 23/88/2018, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.** Excepția a fost ridicată de Garda de Coastă din Constanța în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva unor hotărâri judecătorești prin care au fost soluționate cererile de obligare a angajatorului la stabilirea salariilor de bază și a sporurilor la nivelul maxim din cadrul unității pentru aceeași funcție/grad/treaptă/gradație și clasă de salarizare a funcționarilor publici care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, în conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt neconstituționale, deoarece, în cazul polițiștilor, „salariul funcției de bază” nu se identifică cu „salariul de bază”. În opinia autoarei excepției, dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 nu sunt aplicabile acestei categorii socioprofesionale.**

9. Autoarea excepției susține că dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 reprezintă norme derogatorii în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) din același act normativ. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 4 alin. (2) și (3) din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 4 alin. (2) și (3) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, care utilizează sintagmele „salariul funcției de bază”/„salariul de funcție” în reglementarea salarizării polițiștilor.

10. Autoarea excepției consideră că norma derogatorie, instituită prin art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, este aplicabilă instituțiilor și autorităților publice pentru care legislația specifică în vigoare prevede în mod expres că personalul din cadrul acestora beneficiază de salariu de bază/indemnizație de încadrare. În situația în care legiuitorul ar fi urmărit ca prevederile menționate să fie aplicabile

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Garda de Coastă din Constanța în Dosarul nr. 6.782/118/2018 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 23D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 3.170D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, ridicată de Garda de Coastă din Constanța în Dosarul nr. 23/88/2018 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 3.170D/2021 la Dosarul nr. 23D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că, prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, interpretând sintagma „salariu de bază”, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu a făcut altceva decât să dea expresie rolului său constituțional de a interpreta unitar legislația la nivelul întregii țări, astfel cum este stabilit de art. 126 alin. (3) din Legea fundamentală.

tuturor instituțiilor și autorităților publice, ar fi utilizat sintagma „salarii de bază/solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază/indemnizație de încadrare”.

11. În consecință, se arată că, prin interpretarea termenului de „salariu de bază” din cuprinsul art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 în sensul că acesta se referă și la „salariul funcției de bază” al polițiștilor, Înalta Curte de Casație și Justiție a modificat opțiunea legiuitorului, subrogându-se acestuia, cu încălcarea principiului separației puterilor în stat.

12. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate dispozițiile art. 15 alin. (3), ale art. 36 alin. (3) și ale art. 37 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

13. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, nu încalcă prevederile art. 1 alin. (4) și ale art. 61 alin. (1) din Constituție, interpretarea textului de lege fiind realizată de instanța supremă tocmai în realizarea prerogativei date de legiuitor, prin procedura reglementată de art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din dispozitivul actelor de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (5¹) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, introduse în cuprinsul ordonanței de urgență prin dispozițiile art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015, cu modificările ulterioare, având următorul cuprins: „*Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare*

funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

18. Curtea observă că dispozițiile de lege criticate au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Însă, având în vedere cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căroră „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și faptul că aceste dispoziții de lege constituie temeiul acțiunilor în cadrul cărora s-a invocat excepția de neconstituționalitate, aceste dispoziții pot constitui obiect al controlului de constituționalitate. În același timp, din examinarea criticilor de neconstituționalitate formulate în cauză, Curtea observă că acestea vizează dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 30 ianuarie 2020, potrivit căreia: „*termenul de «salariu de bază» prevăzut de art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, și de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează extensiv, în sensul că se referă și la «salariul funcției de bază» al polițiștilor.*”

19. În consecință, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

20. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale și art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, au mai fost supuse controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare celor formulate în prezenta cauză (a se vedea Decizia nr. 95 din 5 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 21 august 2024).

22. Curtea Constituțională a reținut că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a procedat la o interpretare extensivă a termenului „salariu de bază”, ținând cont de voința legiuitorului de eliminare a inechităților existente în materie de salarizare. Pentru a decide astfel însă, instanța supremă și-a fundamentat decizia pe jurisprudența sa anterioară, respectiv Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016, și a clarificat

înțelesul dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 în ceea ce privește identificarea categoriilor de personal plătit din fonduri publice cărora le este aplicabil nivelul maxim de salarizare prevăzut de aceste norme juridice, făcând trimitere, de asemenea, la toate cele patru tipuri de elemente salariale principale (de bază), respectiv salariul de bază/solda funcției de bază/salariul funcției de bază/indemnizația de încadrare. De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție a avut în vedere statuările cu valoare de principiu ale Curții Constituționale reținute în Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, referitoare la egalitatea de tratament sub aspectul salarizării pe care o impune situația juridică a personalului bugetar de același grad, aceeași graduație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii. Totodată, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a invocat argumente reținute prin Decizia sa nr. 30 din 17 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.025 din 20 decembrie 2016, referitoare la echivalența sintagmei „salariu de bază” cu cea de „salariu al funcției de bază”.

23. Curtea Constituțională a constatat că interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019 s-a fundamentat pe o interpretare teleologică având ca fundament considerente constituționale, legale și jurisprudențiale, care înlătură echivocul normativ. Stabilind

înțelesul termenului „salariu de bază”, instanța supremă nu s-a substituit legiuitorului — întrucât sensul stabilit normei nu o modifică, nici nu o completează —, ci, din contră, a realizat un echilibru între spiritul și litera legii, între exigențele de redactare și scopul urmărit de legiuitor. În consecință, Curtea a apreciat că Înalta Curte de Casație și Justiție a acționat *intra vires*, în interiorul marjei sale de competență, fără a legifera, substituindu-se autorității competente în acest domeniu.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în Decizia nr. 95 din 5 martie 2024, precitată, își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. În consecință, Curtea constată că nu poate fi reținută pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat și ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare, deoarece, prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu s-a substituit Parlamentului prin crearea *ab novo* a unei reguli privitoare la salarizarea polițiștilor, ci s-a menținut în limitele competenței sale conferite de legiuitorul constituant prin art. 126 alin. (3) din Legea fundamentală, de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Garda de Coastă din Constanța în dosarele nr. 6.782/118/2018 și nr. 23/88/2018 ale Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR
Nr. 197 din 31 decembrie 2024

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 2 din 9 ianuarie 2025

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Nr. 4 din 13 ianuarie 2025

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
ȘI INFRASTRUCTURII
Nr. 6 din 10 ianuarie 2025

AUTORITATEA VAMALĂ ROMÂNĂ
Nr. 52.526 din 31 decembrie 2024

MINISTERUL MEDIULUI,
APELOR ȘI PĂDURILOR
Nr. 108 din 16 ianuarie 2025

ORDIN

privind modificarea anexei la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al ministrului administrației și internelor, al ministrului mediului și gospodăririi apelor, al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 30/366/337/1.511/577/2004 pentru aprobarea Listei posturilor de inspecție la frontieră, a punctelor de control, a punctelor de intrare și a punctelor de ieșire în care sunt organizate controale sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și programul de lucru al acestora

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.841 din 30.12.2024, întocmit de Direcția generală control oficial din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile art. 6⁶ alin. (2) și ale art. 40 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1.069/2009, (CE) nr. 1.107/2009, (UE) nr. 1.151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2.031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1.099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale),

ținând cont de prevederile art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 83/2003 privind aprobarea posturilor de inspecție la frontieră organizate în punctele de trecere a frontierei stabilite pentru importul, exportul și tranzitul tipurilor de mărfuri supuse controalelor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și condițiile de aprobare a posturilor de inspecție la frontieră responsabile pentru controalele sanitare veterinare ale animalelor vii provenite din țări terțe și pentru controalele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor ale produselor alimentare și hranei pentru animale provenite din țări terțe, aprobată cu modificări prin Legea nr. 524/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 6 pct. II subpct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 3 lit. h) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 8 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 237/2022 privind organizarea și funcționarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea pct. 1 de la lit. C din cadrul anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, ministrul transporturilor și infrastructurii, președintele Autorității Vamale Române și ministrul mediului, apelor și pădurilor emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al ministrului administrației și internelor, al ministrului mediului și gospodăririi apelor, al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 30/366/337/1.511/577/2004 pentru aprobarea Listei posturilor de inspecție la frontieră, a punctelor de control, a punctelor de intrare și a punctelor de ieșire în care sunt organizate

controale sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și programul de lucru al acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 6 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Alexandru Nicolae Bociu

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Violeta Mușat,
secretar de stat

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Romeo Simionescu,
secretar de stat

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Bogdan-Stelian Mîndrescu,
secretar de stat

p. Președintele Autorității Vamale Române,
Costinel Nache
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet

ANEXĂ

(Anexă la Ordinul nr. 30/366/337/1.511/577/2004)

L I S T A

posturilor de inspecție la frontieră, a punctelor de control, a punctelor de intrare și a punctelor de ieșire în care sunt organizate controale sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și programul de lucru al acestora

Nr. crt.	Județul	Postul de Inspecție la frontieră/ Punctul de intrare/Punctul de control/Denumirea/Sediul/Adresa	Postul de Inspecție la frontieră/Punctul de control/Punctul de intrare/Punctul de ieșire/Punctul de punere în liberă circulație	Tipul	Mărfuri aprobate pentru import și tranzit intrare/ieșire	Mărfuri aprobate pentru export și tranzit ieșire	Mărfuri aprobate pentru import în condiții speciale	Mărfuri aprobate pentru import	Program de lucru
1.	Constanța	Constanța Nord (PIF) (PI) incintă port, dana 2-53	Constanța Nord (PIF) (PI) (PPLC)	P	POA, PPC	PPC	PAONA, PEICCS	PAONA, FJ, PEIC, PEICRS	Zilnic 7:00-19:00
			Midia** (PE)	P	—	O	—	—	La solicitare
2.	Constanța	Constanța Sud (PIF) (PI) Constanța Sud Agigea, incintă port, poarta nr. 10	Constanța Sud (PIF) (PI) (PPLC)	P/ZL	POA, PPC	PPC	PAONA, PEICCS	PAONA, FJ, PEIC, PEICRS	Zilnic 7:00-19:00
		Constanța Sud (PI) Constanța Sud Agigea, incintă port	Constanța Sud (PI)	Terminal nave tip RO-RO roll on-roll off	—	—	—	PAONA, FJ	Zilnic 7:00-19:00
3.	Iași	Sculeni (PIF) (PI), comuna Victoria, cod 707584	Sculeni (PIF) (PI) (PPLC)	R	POA, PPC	PPC	PAONA, PEICCS	PAONA, FJ, PEIC, PEICRS	Permanent
		Ungheni Vama Ungheni (PI)	Ungheni Gara C.F.R. (PI)	F***	—	—	—	PAONA, FJ	La solicitare
4.	Ilfov	Aeroportul Internațional Henri Coandă București (PIF) (PI) Șos. București-Ploiești km 16,5 Otopeni Biroul Vamal de Interior Ilfov Șos. Chitilei nr. 230, sectorul 1, București	Aeroportul Internațional Henri Coandă București (PIF) (PI) (PPLC)	AP	E, A, POA, PPC, AVC	E, A, PPC, AVC, AEIC	PAONA, PEICCS	PAONA, FJ, PEIC, PEICRS	Permanent

Nr. crt.	Județul	Postul de Inspecție la frontieră/ Punctul de intrare/Punctul de control/Denumirea/Sediul/Adresa	Postul de Inspecție la frontieră/Punctul de control/Punctul de intrare/Punctul de ieșire/Punctul de punere în liberă circulație	Tipul	Mărfuri aprobate pentru import și tranzit intrare/ieșire	Mărfuri aprobate pentru export și tranzit ieșire	Mărfuri aprobate pentru import în condiții speciale	Mărfuri aprobate pentru import	Program de lucru
			Aeroportul Internațional Henri Coandă București (PE)**	AP	—	O	—	—	La solicitare
			Biroul Vamal de Interior Ilfov (PPLC)	R	—	—	—	PEICRS	La solicitare
5.	Satu Mare	Halmeu (PIF) (PI) Str. Titulescu nr. 1 cod 447145	Halmeu (PIF) (PI) (PPLC)	R	O, E, A AVC, POA, PPC	O, E, A, AVC, PPC, AEIC	PAONA, PEICCS	PAONA, FJ, PEIC, PEICRS	Permanent
			Halmeu (PI)	F*	—	—	—	PAONA, FJ	La solicitare
6.	Suceava	Siret (PIF) (PI) Str. Alexandru cel Bun nr. 46 cod 725500	Siret (PIF) (PI) (PPLC)	R	POA, PPC	PPC	PAONA, PEICCS	PAONA, FJ, PEIC, PEICRS	Permanent
			Vicșani — (Dornești) (PI)	F*	—	—	—	PAONA, FJ	8:00-20:00 La solicitare, în afara programului de lucru
			Vicovu de Sus (PI), str. Calea Bucovinei, Punctul Vamal Plai, localitatea Vicovu de Sus	Vicovu de Sus (PI)	R	—	—	—	PAONA, FJ
7.	Timiș	Stamura-Moravița (PIF) (PI) comuna Moravița Vama Moravița, cod 307280 Biroul Vamal de Interior Timiș Calea Torontalului km 6, Timișoara	Stamura-Moravița (PIF)(PI) (PPLC)	R	O, E, A, AVC, POA, PPC	O, E, A, AVC, PPC, AEIC	PAONA, PEICCS	PAONA, FJ, PEIC, PEICRS	Permanent
			Stamura-Moravița (PI)	F*	—	—	—	PAONA, FJ	La solicitare
			Stamura-Moravița (PIF) *****	R	POA	—	—	—	La solicitare
			Biroul Vamal de Interior Timișoara (PPLC) Timiș	R	—	—	—	PEICRS	La solicitare
8.	Vaslui	Albița (PIF) (PI) satul Albița, comuna Drânceni, cod 737221	Albița (PIF) (PI) (PPLC)	R	O, E, A, AVC, POA, PPC	O, E, A, AVC, PPC, AEIC	PAONA, PEICCS	PAONA, FJ, PEIC, PEICRS	Permanent
		Bumbăta (PI) satul Bumbăta, comuna Vetrișoara, cod 737570	Bumbăta (PI)	R	—	—	—	PAONA, FJ	Permanent
9.	Galați	Galați (PI) Vama Galați Rutier/Feroviar/Port	Galați rutier/feroviar/port (PI)	R/F*/P	—	—	—	PAONA, FJ	Permanent
10.	Dolj	Str. Baba Lupa nr. 4, Calafat, județul Dolj	Biroul Vamal de Interior Dolj, Punct Vamal Calafat PI****	P	—	—	—	PAONA, FJ	La solicitare
11.	Arad	Biroul Vamal de Interior Arad Zona Industrială de Vest, Str. I nr. 6, Arad	Biroul Vamal de Interior Arad (PPLC)	R	—	—	—	PEICRS	La solicitare
12.	Mehedinți	Porțile de Fier I (PI) localitatea Gura Văii	Porțile de Fier I (PI)	R	—	—	—	PAONA, FJ	La solicitare
		Drobeta-Turnu Severin (PI) localitatea Drobeta-Turnu Severin, Str. Portului nr. 2	Drobeta-Turnu Severin (PI)	P	—	—	—	PAONA, FJ	La solicitare

Nr. crt.	Județul	Postul de Inspecție la frontieră/ Punctul de intrare/Punctul de control/Denumirea/Sediul/Adresa	Postul de Inspecție la frontieră/Punctul de control/Punctul de intrare/Punctul de ieșire/Punctul de punere în liberă circulație	Tipul	Mărfuri aprobate pentru import și tranzit intrare/ieșire	Mărfuri aprobate pentru export și tranzit ieșire	Mărfuri aprobate pentru import în condiții speciale	Mărfuri aprobate pentru import	Program de lucru
13.	Tulcea	Isaccea (PI) Port localitatea Isaccea	Isaccea (PI)	R (nave tip RO-RO)*****	—	—	—	PAONA, FJ	Permanent
		Tulcea (PI) Port, str. Ing. Dumitru Ivanov nr. 2, Biroul Vamal de Frontieră Tulcea	Tulcea (PI)	P	—	—	—	PAONA, FJ	8:00-20:00 La solicitare, în afara programului de lucru
14.	Botoșani	Stânca-Costești (PI) Vama Stânca-Costești	Stânca-Costești (PI)	R	—	—	—	PAONA, FJ	Permanent
		Racovăț (PI) satul Racovăț, str. Târnuca nr. 37, comuna Pomârla	Racovăț (PI)	R	—	—	—	PAONA, FJ	8:00-20:00 La solicitare, în afara programului de lucru

* Execută controalele la solicitarea prealabilă a șefului stației C.F.R.

** Numai pentru export animale vii: unghulate — O.

*** Transporturile intrate prin Punctul de trecere a frontierei de stat Ungheni vor fi controlate la solicitare, la Gara CFR Cristești, cu personal de la PIF Sculeni.

**** La nivelul Punctului de intrare Calafat controlul va fi realizat de către reprezentanții Direcției Sanitar-veterinare și pentru Siguranța Alimentelor Dolj, la solicitare.

***** Numai pentru transporturile cu produse de origine animală autorizate pentru tranzit intrare de către PIF Constanța Nord sau PIF Constanța Sud, care tranzitează teritoriul Uniunii Europene pe fluviul Dunărea și îl părăsesc prin Punctul de trecere a frontierei Drobeta-Turnu Severin.

***** Produse de origine nonanimală și furaje în mijloace de transport rutiere, transportate pe nave RO-RO (roll on/roll off).

LEGENDĂ:

PIF — orice post de inspecție responsabil pentru controalele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor situat în imediata vecinătate a unui punct de intrare pe teritoriul României, într-o zonă desemnată de autoritățile vamale în conformitate cu reglementările vamale, care corespunde principiilor privind organizarea controalelor sanitare veterinare ale animalelor vii provenite din țări terțe și pentru controalele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor ale produselor alimentare și hranei pentru animale provenite din țări terțe, introduse în România și a căror listă se aprobă prin ordin comun al autorităților publice centrale care răspund de administrația publică, agricultură, alimentație, controlul vamal, silvicultură, protecția mediului și transport;

PC — punct de control înseamnă un loc, inclusiv toate facilitățile existente în acel loc, desemnat de autoritatea competentă centrală pentru efectuarea controalelor de identitate și fizice asupra unor transporturi de produse de origine nonanimală provenite din țări terțe, transferate dintr-un post de control la frontieră în care s-a efectuat numai controlul documentar;

PI — punct de intrare — punct de trecere a frontierei de stat a României prin care se derulează operațiuni de import și tranzit de produse alimentare de origine nonanimală, conform prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 120/4.724/2022 privind aprobarea Normei pentru siguranța alimentelor de origine nonanimală care stabilește condițiile în care se derulează operațiunile de import, export și comerț intraunional de produse și alte ingrediente alimentare de origine nonanimală supuse controlului oficial pentru siguranța alimentelor;

PE — punct de ieșire — punct de control la frontieră din cadrul unui post de inspecție la frontieră sau orice alt loc desemnat de către un stat membru al Uniunii Europene prin care animalele vii părăsesc teritoriul vamal al Comunității Europene;

R — rutier;

P — port;

AP — aeroport;

F — feroviar;

O — animale vii — unghulate;

E — animale vii — ecvidae înregistrate;

A — animale vii — altele (câini, pisici, dihori domestici), nevertebrate, pești tropicali ornamentali, amfibieni, reptile, păsări — toate speciile, mamifere (rozătoare și iepuri domestici) și animale de circ, cuprinse în anexa I la Decizia Comisiei din 17 aprilie 2007 nr. 275/2007 privind listele de animale și produse care urmează să fie supuse controalelor la posturile de inspecție la frontieră în conformitate cu Directivele 91/496/CEE și 97/78/CE ale Consiliului;

AVC — animale vii CITES [exemplare vii de specii de animale incluse în anexele Convenției de la Washington din 3 martie 1973 (Convenția privind comerțul internațional cu specii de faună și floră sălbatică pe cale de dispariție (CITES) și/sau în anexele Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/632 al Comisiei de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului privind listele cu animalele, produsele de origine animală, materialul germinativ, subprodusele de origine animală și produsele derivate, produsele compuse și fânul și paieile care fac obiectul controalelor oficiale la posturile de control la frontieră și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/2.007 al Comisiei și a Deciziei 2007/275/CE a Comisiei, cu amendamentele ulterioare];

FJ — furaje;

POA — produse de origine animală (inclusiv material seminal, ovule, embrioni, produse compuse, paie și fân), cuprinse în anexele Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/632, cu amendamentele ulterioare;

PPC — părți și produse obținute din specii de animale incluse în anexele Convenției de la Washington din 3 martie 1973 și/sau în anexele Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor de faună și floră sălbatică prin controlul comerțului cu acestea, cu modificările ulterioare, incluse sau nu în alte mărfuri; acele PPC care nu sunt cuprinse în anexele Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/632 sunt supuse controlului vamal potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 338/97, cu amendamentele ulterioare;

PAONA — produse alimentare de origine nonanimală;

PEIC — produse ecologice și produse în conversie aparținând categoriilor de mărfuri cuprinse în anexele Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/632, care fac obiectul controalelor oficiale obligatorii la posturile de inspecție la frontieră;

AEIC — animale ecologice aparținând categoriilor de animale cuprinse în anexele Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/632, cu modificările și completările ulterioare;

PEICCS — produse ecologice și produse în conversie aparținând categoriilor de produse alimentare și de hrană pentru animale de origine nonanimală, prevăzute în anexele Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/1.793 al Comisiei din 22 octombrie 2019 privind intensificarea temporară a controalelor oficiale și măsurile de urgență care reglementează intrarea în Uniune a anumitor bunuri din anumite țări terțe, de punere în aplicare a Regulamentelor (UE) 2017/625 și (CE) nr. 178/2002 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 669/2009, (UE) nr. 884/2014, (UE) 2015/175, (UE) 2017/186 și (UE) 2018/1.660 ale Comisiei;

PEICRS — produse ecologice și produse în conversie care nu prezintă niciun risc sau prezintă un risc scăzut asupra sănătății publice, sănătății animale sau sănătății plantelor, bunăstării animalelor sau mediului înconjurător, altele decât cele cuprinse la categoria PEIC;

PPLC — punct de punere în liberă circulație, locul în care sunt controlate produsele ecologice și produsele în conversie care nu prezintă niciun risc sau prezintă un risc scăzut asupra sănătății publice, sănătății animale sau sănătății plantelor, bunăstării animalelor sau mediului înconjurător, care sunt exceptate de la efectuarea controalelor oficiale la posturile de control la frontieră în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2021/2.305.

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind evidența, gestiunea și inventarierea bunurilor culturale deținute de muzee, colecții publice, case memoriale, centre de cultură și alte unități de profil, aprobate prin Ordinul ministrului culturii nr. 2.035/2000

În conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) și (2) din Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 10 din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 2 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

conform reglementărilor prevăzute la pct. 46 alin. (1) și (2) din Normele privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.861/2009,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind evidența, gestiunea și inventarierea bunurilor culturale deținute de muzee, colecții publice, case memoriale, centre de cultură și alte unități de profil, aprobate prin Ordinul ministrului culturii nr. 2.035/2000, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 27 septembrie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (31) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(31) Bunurile din patrimoniul cultural național, cu excepția acelor care nu pot fi reevaluate potrivit standardelor internaționale de evaluare, vor fi reevaluate de către experți autorizați de Ministerul Culturii pentru domeniul de autorizare

corespunzător sau de către evaluatori autorizați conform reglementărilor legale în vigoare.”

2. La articolul 5, după alineatul (31) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Muzeele, colecțiile publice, casele memoriale, centrele de cultură și alte unități de profil au obligația transmiterii către ordonatorul principal de credite a unui raport anual privind situația inventarului bunurilor culturale mobile, precum și a schimbărilor intervenite în inventar, respectiv introduceri și scoateri din gestiune.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Natalia-Elena Intotero

București, 16 ianuarie 2025.
Nr. 2.519.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 97 din 25 noiembrie 2024

Dosar nr. 1.997/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Adina Oana Surdu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Cristian Daniel Oana	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Bogdan Cristea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea dosarului nr. 1.997/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 5.157/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin încheierea din 25 iunie 2024, în Dosarul nr. 5.157/3/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind „prima de Crăciun pentru anul 2021, prevăzută de art. 108 alin. (2) din contractul colectiv de muncă înregistrat la Inspectoratul Teritorial de Muncă al Municipiului București sub nr. 204/2018, și salariul de bază minim brut acordat cu ocazia sărbătorilor legale de Crăciun și Paște 2022-2023, prevăzut de art. 139 alin. (2) din contractul colectiv de muncă înregistrat la Inspectoratul Teritorial de Muncă al Municipiului București sub nr. 163/2022”.

II. Dispozițiile legale care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

8. Din modul cum este formulată prin încheierea de sesizare chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită, redată mai sus, rezultă că instanța de trimitere solicită interpretarea unor clauze din contractele colective de muncă încheiate de părți la nivelul anilor 2018 și, respectiv 2022, nefiind invocată nicio dispoziție legală.

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept supusă interpretării

9. Prin cererea înregistrată la data de 16 februarie 2024 pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale cu nr. 5.157/3/2024, reclamantii, prin sindicat, au

chemat în judecată pe pârâta Societatea Română de Televiziune, pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

— obligarea pârâtei la plata către fiecare membru de sindicat a sumei de 750 lei, reprezentând primă de Crăciun pentru anul 2021, conform art. 108 alin. (2) din contractul colectiv de muncă înregistrat la Inspectoratul Teritorial de Muncă al Municipiului București cu nr. 204/2018, actualizată cu indicele prețului de consum și dobânda legală penalizatoare, calculată de la data scadenței și până la data efectivă a plății;

— obligarea pârâtei la plata către fiecare membru de sindicat a câte unui salariu de bază minim brut la nivel de unitate, proporțional cu timpul efectiv lucrat, cu ocazia sărbătorilor legale de Crăciun și de Paște pentru perioada 2022-2023, conform art. 139 alin. (2) din contractul colectiv de muncă înregistrat la Inspectoratul Teritorial de Muncă al Municipiului București cu nr. 163/2022, actualizat cu indicele prețului de consum și dobânda legală penalizatoare, calculată de la data scadenței și până la data efectivă a plății.

10. S-a arătat că, potrivit dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 41/1994*) salariile de bază și celelalte drepturi de personal ale salariaților societății pârâte se negociază prin contractele colective de muncă.

11. S-a susținut că acordarea acestor prime s-a stabilit prin clauzele negociate prin contractele colective de muncă înregistrate la Inspectoratul Teritorial de Muncă al Municipiului București cu nr. 204/2018 și nr. 163/2022 și că neplata, argumentată, exclusiv, pe refuzul de acordare a vizei de control financiar preventiv delegat de către controlorul delegat din cadrul Ministerului Finanțelor, potrivit art. 13 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu este justificată.

12. Prin întâmpinare, societatea pârâtă a invocat, în principal, prescripția dreptului material la acțiune privind plata primelor (cu excepția primei de Crăciun 2023), susținând că nu reprezintă drepturi care se includ în salariu [definit la art. 159 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul muncii*)], astfel că cererea trebuia formulată în termenul de prescripție de 6 luni prevăzut de art. 268 alin. (1) lit. e) din Codul muncii, așa cum s-a statuat prin Decizia nr. 20 din 18 noiembrie 2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 8 ianuarie 2014.

13. În subsidiar, a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată, în considerarea faptului că este o instituție publică, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 569 din 20 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 15 martie 2019, și sursele de finanțare a activităților desfășurate sunt constituite și din alocații de la bugetul de stat (art. 39 din Legea nr. 41/1994), astfel încât îi sunt aplicabile prevederile art. 36 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018*), prin care s-a instituit interdicția acordării personalului de „premii” în perioada 2019-2021, prelungită pentru anul 2022, prin art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și

pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021*), iar pentru anul 2023, prin art. III Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022*). S-a susținut că legislația muncii nu face distincție între premii și prime, iar atunci când folosește noțiunea de prime nu o definește, așa că interdicția prevăzută de actele normative menționate operează și în privința primelor în litigiu.

14. Netemeinicia cererii a fost justificată prin aceea că nu se poate reține în sarcina sa vreă culpă, deoarece nu s-a opus pretențiilor salariaților, ci „a adoptat toate deciziile prealabile și necesare efectuării plății” primei de Crăciun din anul 2021 și a celei de Paște din anul 2022, neplata fiind consecința refuzului acordării de viză de control financiar preventiv delegat de către controlorul delegat din cadrul Ministerului Finanțelor, argumentat prin faptul că plata de prime este interzisă potrivit prevederilor art. 1, art. 14 și ale art. 22 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 alin. (1) și art. 26 alin. (4), (5), (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 153/2017*), ale art. 1 din Legea nr. 41/1994, art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și ale art. 5 lit. c), art. 51 alin. (1), art. 69 și art. 72 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, deși salarizarea personalului se realizează exclusiv potrivit contractului colectiv de muncă, iar nu potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017.

15. La termenul de judecată din 25 iunie 2024, instanța investită cu soluționarea cauzei în primă instanță, Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, în baza dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile „prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, *privind prima de Crăciun pentru anul 2021, prevăzută de art. 108 alin. (2) din contractul colectiv de muncă înregistrat la Inspectoratul Teritorial de Muncă al Municipiului București sub nr. 204/2018, și salariul de bază minim brut acordat cu ocazia sărbătorilor legale de Crăciun și Paște 2022-2023, prevăzut de art. 139 alin. (2) din contractul colectiv de muncă înregistrat la Inspectoratul Teritorial de Muncă al Municipiului București sub nr. 163/2022*”.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

16. Completul de judecată al instanței de sesizare, apreciind asupra existenței unei norme speciale, derogatorii, cuprinsă în art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, a statuat că sunt îndeplinite condițiile cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii ce face obiectul cauzei deduse judecătii, anume:

— obiectul cererii de chemare în judecată vizează stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1);

— Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective;

— chestiunea de drept care formează obiectul judecății nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

17. S-a arătat și că reclamantii sunt angajați ai societății pârâte, care a susținut că nu a plătit primele ce fac obiectul cererii deduse judecății deoarece este o instituție publică finanțată și de la bugetul de stat, astfel că îi sunt aplicabile prevederile art. 36 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, potrivit căroră: „În perioada 2019-2021, instituțiile și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, nu acordă personalului din cadrul acestora premii”, această interdicție de acordare a premiilor fiind prelungită și pentru anul 2022, după cum reiese din art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, precum și pentru anul 2023 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, neexistând nicio distincție de finalitate între prime și premii.

18. S-a invocat că, „asupra acestei chestiuni de drept și de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, respectiv acordarea primelor angajaților Societății Române de Televiziune solicitate în baza contractelor colective de muncă, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare”.

19. S-a concluzionat că sunt întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

20. La termenul de judecată când s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție părțile au lipsit, iar încheierea de sesizare nu cuprinde punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept.

21. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părțile nu au formulat puncte de vedere privind chestiunea de drept supusă judecății.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

22. Completul de judecată al instanței de trimitere nu a exprimat un punct de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

23. Din răspunsurile transmise de instanțele naționale, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, au rezultat următoarele aspecte:

24. Hotărâri judecătorești au fost identificate numai la Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale (8 hotărâri), prin care acțiunile au fost admise, motivat de faptul că primele de Crăciun și de Paște prevăzute în contractul colectiv de muncă au natură juridică diferită de premiile care cad în sfera interdicției de acordare prevăzute de art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, cele două categorii de venituri fiind reglementate distinct prin art. 7 din

Legea-cadru nr. 153/2017, în privința căruia operează interdicția prevăzută de norma menționată, ce trebuie interpretată restrictiv.

25. Aceași instanță, Tribunalul București, prin punctul de vedere teoretic formulat în urma consultării judecătorilor din cadrul Secției a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, a comunicat că, indiferent dacă în contractele colective de muncă s-a prevăzut posibilitatea angajatorului de a acorda prime, se apreciază că stabilirea drepturilor și obligațiilor prin contractul colectiv de muncă se poate realiza numai în limitele și în condițiile prevăzute de lege.

26. Cât privește distincția între „premier” și „prime”, s-a susținut că mențiunea referitoare la premii din alin. (2) al art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 este suficient de acoperitoare și pentru calificarea primelor ca făcând parte din aceeași categorie de drepturi salariale pentru care legiuitorul a prevăzut interdicția acordării în anul 2022, cât și pentru anul 2023 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, pentru că scopul neacordării premiilor a fost economisirea fondurilor din bugetele publice din care se plăteau drepturi de natură salarială angajaților din sectorul public, iar acest scop de economisire este aplicabil atât premiilor, cât și primelor. Prin urmare, chiar dacă aceste drepturi, premiile, respectiv primele, pot fi privite ca fiind drepturi bănești acordate cu scop diferit (prima recompensând salariații fără vreun motiv legat de activitatea profesională, iar premiul recompensând excelența în activitatea profesională) în raport cu scopul urmărit de legiuitor la momentul edictării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2021, finalitatea lor diferită nu prezintă nicio relevanță referitor la aplicabilitatea interdicției plății acestora.

27. Judecătorii din cadrul Tribunalului Alba au exprimat un punct de vedere teoretic în sensul că se impune acordarea celui de-al 13-lea salariu și al 14-lea salariu, la care se adaugă prima de 750 lei, în condițiile în care acestea au fost asumate prin contractul colectiv de muncă.

28. În urma consultării judecătorilor Secției conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Teleorman, punctul de vedere teoretic exprimat a fost în sensul că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022 fac referire atât la premii, cât și la prime, iar interdicția de acordare reglementată de art. 36 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, respectiv art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 vizează exclusiv premiile, nicidecum și primele, extinderea acestei interdicții limitative și către alte categorii de drepturi neputând fi acceptată.

29. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii, cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

30. Prin Decizia nr. 20 din 18 noiembrie 2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 8 ianuarie 2014, a fost respins, ca inadmisibil, recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați în legătură cu problema de drept vizând natura juridică a drepturilor prevăzute a se acorda, potrivit contractelor colective de muncă, cu diferite ocazii (tichete de masă, tichete cadou, prima de Paști, prima de Crăciun, drepturi speciale pentru menținerea sănătății și securității muncii etc.) și termenul de prescripție aplicabil cererilor având un asemenea obiect.

31. În motivarea deciziei s-au reținut următoarele: „Întrucât părțile raportului juridic individual sau colectiv de muncă sunt obligate ca la încheierea convențiilor individuale sau colective de muncă să respecte dispozițiile legale, nu se poate deroga de la lege în domeniul elementelor componente ale unui drept salarial. În aceste condiții, ceea ce analizează instanțele în conflictele de muncă declanșate de nerespectarea unor clauze ale contractelor colective (în majoritatea cauzelor) ori individuale de muncă nu este natura juridică a dreptului, ci modalitatea de executare a clauzelor, în sensul că verifică îndeplinirea condițiilor prestabilite de acordare, salariații care beneficiază de drept, eventuale cazuri de neexecutare justificată din diverse motive, cuantumul etc.

În situația în care drepturile salariale suplimentare fac parte din elementele constitutive ale salariului, cererile în justiție pot fi formulate în termenul de prescripție de 3 ani prevăzut de art. 268 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, iar atunci când drepturile salariale suplimentare nu fac parte din elementele constitutive ale salariului, acestea au natura juridică a unor măsuri de protecție socială, facilități acordate de angajator și convenite în contractul colectiv de muncă, iar neacordarea lor rezidă într-o neexecutare a clauzelor acestui contract, astfel încât cererile în justiție pot fi formulate în termenul de prescripție de 6 luni prevăzut de art. 268 alin. (1) lit. e) din Codul muncii”.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

32. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 569 din 20 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 15 martie 2019, s-a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată și s-a constatat că „dispozițiile art. 1 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, cu referire la sintagma «servicii publice autonome de interes național», precum și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale sunt constituționale în raport cu criticile formulate”.

33. În motivarea acestei decizii s-au reținut următoarele: „16. Societatea Română de Televiziune este o instituție publică, fiind definită în art. 31 alin. (5) din Constituție ca serviciu public autonom, sub control parlamentar, a cărei organizare este reglementată prin lege organică, fiind evident că este o entitate de drept public, astfel cum reiese din întreg conținutul Legii nr. 41/1994.(...)”.

34. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 572 din 20 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 28 martie 2019, s-a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată și s-a constatat că „dispozițiile art. 36 alin. (2) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune sunt constituționale în raport cu criticile formulate”.

35. La paragrafele 16-18 din această decizie s-au reținut următoarele: „16. Având în vedere statutul juridic al Societății Române de Radiodifuziune și al Societății Române de Televiziune, acestea fiind servicii publice autonome de interes național, Curtea constată că este firesc ca drepturile de natură salarială ale salariaților să fie stabilite prin lege, mai ales că sursa de finanțare a acestor venituri este bugetul de stat.

17. În ceea ce privește posibilitatea negocierii unor clauze, în situația unor contracte colective de muncă încheiate în unități bugetare, prin Decizia nr. 292 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 26 august 2004, Decizia nr. 768 din 18 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 23 octombrie 2007, Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Decizia nr. 1.250 din 7 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 16 noiembrie 2010, sau Decizia nr. 1.280 din 12 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 24 noiembrie 2010, Curtea Constituțională a arătat că aceste contracte colective de muncă încheiate pentru salariații instituțiilor publice au un regim juridic special, determinat de situația deosebită a părților acestor contracte. Astfel, cheltuielile necesare pentru funcționarea instituțiilor publice, inclusiv drepturile salariale ale salariaților, sunt suportate de la bugetul de stat ori de la bugetele locale ale comunelor, ale orașelor și ale județelor, iar prevederile potrivit cărora contractele colective de muncă se pot încheia și pentru salariații instituțiilor bugetare, dar prin care nu se pot negocia clauze referitoare la drepturile ale căror acordare și cuantum sunt stabilite prin dispoziții legale sunt în acord cu prevederile constituționale.

18. Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, prevede că prin contractele/acordurile colective de muncă încheiate în sectorul bugetar nu pot fi negociate sau incluse clauze referitoare la drepturi în bani și în natură, altele decât cele prevăzute de legislația în vigoare pentru categoria respectivă de personal. Prin excepție de la prevederile art. 129 alin. (3), contractele colective de muncă în sectorul bugetar se negociază, în condițiile legii, după aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli ale ordonatorilor de credite, în limitele și în condițiile stabilite prin acestea. Drepturile salariale din sectorul bugetar se stabilesc prin lege în limite precise, care nu pot constitui obiect al negocierilor și nu pot fi modificate prin contracte colective de muncă. În cazul în care drepturile salariale sunt stabilite de legi speciale între limite minime și maxime, drepturile salariale concrete se determină prin negocieri colective, dar numai între limitele legale [art. 138].”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

36. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

37. Temeiul prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, procese care sunt indicate la art. 1 din actul normativ.

38. În aceste procese, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, care constituie dreptul comun în materia sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în baza principiului specialia generalibus derogant.

39. Prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 statuează următoarele: „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

40. Rezultă că sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în temeiul normei de drept speciale menționate impune îndeplinirea cumulativă a unei *cerințe speciale* (i) – sesizarea să fie formulată în cadrul unui proces din cele enumerate, limitativ, la art. 1 din ordonanța de urgență, aflat în curs de judecată *în primă instanță sau în calea de atac*, nu doar în ultimă instanță, cum prevede norma de drept comun, art. 519 din Codul de procedură civilă, și a două cerințe *similare* cu cele prevăzute de această din urmă normă de drept, anume: (ii) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și (iii) constatarea că asupra chestiunii de drept respective Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

41. Întrucât dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se completează cu prevederile de drept comun prevăzute de Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, încheierea de sesizare trebuie să cuprindă, de asemenea, motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

42. Evaluând elementele sesizării pendinte, se constată îndeplinită cerința prevăzută de norma specială, tribunalul fiind investit, conform legii, cu judecata în primă instanță a unui proces având ca obiect un conflict de muncă ivit în legătură cu neîndeplinirea de către partea pârâtă (serviciu public autonom de interes național, finanțat și din alocații de la bugetul de stat) a obligațiilor asumate prin contracte colective de muncă privind plata primelor de Paște și de Crăciun, prime pe care partea reclamantă (organizație sindicală, în numele salariaților) le circumscrie sferei drepturilor salariale.

43. Rezultă, potrivit art. 36 alin. (1) din Legea nr. 41/1994, că salariile de bază și celelalte drepturi de personal pentru salariații societății pârâte „se negociază prin contracte colective și individuale de muncă, încheiate în condițiile legii” și că, potrivit art. 39 alin. (1) din aceeași lege, „Sursele financiare ale celor două societăți se constituie din alocații de la bugetul de stat, din venituri proprii și din alte surse”.

44. Cât privește a doua condiție, se constată că nu este îndeplinită, deoarece sesizarea nu subsumează noțiunii „chestiune de drept” o problemă juridică de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, ci chiar pretențiile deduse în concret judecării de către partea reclamantă (obiectul cererii de chemare în judecată), întemeiate pe prevederile art. 108 alin. (2) din contractul colectiv de muncă înregistrat la Inspectoratul Teritorial de Muncă al Municipiului București cu nr. 204/2018 și ale art. 139 alin. (2) din contractul colectiv de muncă înregistrat la Inspectoratul Teritorial de Muncă al Municipiului București sub nr. 163/2022 și pe una dintre apărările formulate de societatea pârâtă, potrivit căreia acordarea de premii salariaților, concept căruia susține că se subsumează și primele în litigiu, a fost interzisă instituțiilor publice prin dispozițiile art. 36 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și ale art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, fără a se releva vreo dificultate în interpretarea și identificarea sferei de aplicare a acestor norme de drept.

45. Observarea mențiunilor încheierii de sesizare din data de 25 iunie 2024 evidențiază faptul că îndeplinirea cerințelor privind admisibilitatea și necesitatea formulării sesizării s-au statuat de către instanța de trimitere pe temeiul normei speciale prevăzute de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 62/2024, în considerarea obiectului cererii de chemare în judecată, care vizează stabilirea și/sau plata unor drepturi salariale sau de natură salarială — acordarea primelor angajaților Societății Române de Televiziune solicitate în baza contractelor colective de muncă —, respectiv a faptului că instanța supremă nu a statuat asupra chestiunii care formează obiectul judecării și că un recurs în interesul legii având acest obiect nu este în curs de soluționare.

46. Astfel argumentată, sesizarea pendinte este vădit inadmisibilă, fiind dispusă cu aplicarea greșită a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în considerarea celor ce succedă.

47. Instituția dezlegării, în prealabil, a unei chestiuni de drept, indiferent de sediul reglementării, Codul de procedură civilă ori Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, constituie un instrument procedural prin intermediul căruia instanța supremă este sesizată pentru a-și îndeplini rolul de a asigura „interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale”, astfel cum prevede art. 126 alin. (3) din Constituția României.

48. Această funcțiune nu se confundă, ci este distinctă de funcțiunea jurisdicțională, de înfăptuire a justiției în cauzele deduse în concret judecării, prevăzută de art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, recunoscută tuturor instanțelor judecătorești, inclusiv instanței supreme în anumite materii de drept, care se exercită potrivit competențelor și în cadrul procedurilor „anume stabilite prin lege”, funcțiune în exercițiul căreia judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, așa cum statuează art. 124 alin. (3) din Legea fundamentală.

49. Premisa necesar a fi îndeplinită pentru formularea unei sesizări în vederea dezlegării/pronunțării de către instanța supremă a unei hotărâri prealabile o constituie identificarea de către judecătorii cauzei a existenței unei *chestiuni de drept*, noțiune autonomă care și-a clarificat înțelesul în jurisprudența constituită în aplicarea normei generale, prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă și care, reluată fiind și redată identic în cuprinsul normei speciale, prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, urmează să primească același înțeles, tipul proceselor în care se formulează sesizarea nefiind de natură să impună altă concluzie sub acest aspect.

50. În acest context, Înalta Curte de Casație și Justiție reamintește că, potrivit criteriilor stabilite în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, noțiunea „chestiune de drept” semnifică o problemă juridică reală și esențială, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei de către instanța de trimitere, identificată de aceasta ca fiind dificil a fi rezolvată în considerarea fie a conținutului neclar ori incomplet al normelor de drept apreciate a fi incidente raportului juridic dedus judecării, fie a caracterului complex al acestora, fie a înțelesului diferit ce poate fi primit ca urmare a multiplelor modificări care le-au fost aduse de către legiuitor, problemă ce reclamă, dat fiind riscul de a se genera practică judiciară neunitară, intervenția instanței supreme în scopul înlăturării incertitudinii care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice de natura celui dedus judecării.

51. Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept a mai statuat, cu valoare de principiu, că, în cadrul acestei proceduri, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor judecătorești de interpretare și aplicare a legii în cauzele deduse judecării, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori dificultăților întâmpinate în interpretarea unor texte de lege

(a se vedea Decizia nr. 45 din 7 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 27 iulie 2021).

52. Tot cu valoare de principiu s-a stabilit că instanța supremă poate fi chemată să răspundă în cadrul procedurii unei/unor întrebări punctuale, calificate, și s-a evidențiat necesitatea ca dificultatea întâmpinată de instanța de trimitere în a-și asuma o anumită interpretare a normelor de drept pe care le apreciază susceptibile a primi interpretări diferite să se reflecte în încheierea de sesizare pentru a se putea decela impedimentele întâmpinate în cadrul operațiunii obișnuite de aplicare a legii la situația de speță, care îi incumbă judecătorului cauzei, potrivit legii (a se vedea Decizia nr. 2 din 22 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 26 februarie 2018; Decizia nr. 50 din 14 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 3 septembrie 2021; Decizia nr. 34 din 17 iunie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 7 august 2024).

53. S-a subliniat că, spre deosebire de recursul în interesul legii care vizează, de regulă, interpretarea generică de ansamblu a unui text legal, procedura hotărârii prealabile vizează o interpretare punctuală a unei norme ori reguli de drept, fără a-i epuiza înțelesurile sau aplicațiile, fiind posibil ca acestea să poată face, succesiv, obiectul mai multor întrebări prealabile în funcție de circumstanțele concrete ale procesului în care se formulează sesizarea (a se vedea Decizia nr. 8 din 8 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 2 aprilie 2021).

54. În sensul celor arătate în paragraful precedent s-a pronunțat, recent, și Curtea Constituțională, prin considerentele Deciziei nr. 227 din 23 aprilie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 975 din 27 septembrie 2024, prin care s-a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519 și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, criticate că ar contraveni prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) privind principiul statului de drept și principiul legalității, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 124 — *Înfăptuirea justiției* și art. 126 alin. (1) și (3) privind instanțele judecătorești din Constituția României.

55. În considerentele deciziei sus-menționate, instanța de contencios constituțional a reținut, explicit, următoarele: „(...) *Analiza Înaltei Curți de Casație și Justiție poartă exclusiv asupra problemei punctuale indicate de judecătorul cauzei, care, anticipând dificultatea chestiunii și riscul ca aceasta să genereze interpretări diferite în momentul în care diverse instanțe ar ajunge să examineze respectiva chestiune de drept, solicită instanței supreme să statueze într-o manieră care să clarifice și să fixeze o optică unitară, generalizată la nivelul tuturor instanțelor din țară. Funcția preventivă și unificatoare a acestei proceduri este benefică actului de justiție, asigurând realizarea premiselor pentru întrunirea caracteristicilor unui proces echitabil, ca exigență a statului de drept izvorâtă din prevederile art. 21 din Legea fundamentală, dar și din cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Aceasta, deoarece se evită interpretările diferite pe care diverse instanțe le-ar putea da aceleiași problemă, iar părțile din proces beneficiază de certitudinea previzibilității dispozițiilor legale aplicabile situației de fapt conflictuale în care se află. Totodată, prin această procedură se asigură și respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii și a autorităților publice, procesele urmând să fie soluționate în baza unor prevederi legale interpretate unitar, astfel încât*

persoanele implicate în litigii aflate pe rolul unor instanțe diferite vor beneficia de un tratament juridic egal.” (paragraful 20).

56. Observarea principiilor dezvoltate în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și a instanței de contencios constituțional impune concluzia potrivit căreia dezlegarea raportului juridic dedus în concret judecății și pronunțarea soluției asupra cererii de chemare în judecată, prin aplicarea legii la circumstanțele de fapt particulare ale cauzei, sunt și rămân în puterea suverană a judecătorului cauzei, fiind atribuiți înglobate funcției jurisdicționale pe care acesta are a o îndeplini independent, și la care, indiferente fiind argumentele, nu îi este permis să renunțe sau să o delege.

57. Prin urmare, noțiunii „chestiune de drept” nu îi poate fi subsumat obiectul cererii de chemare în judecată și nu se poate cere instanței supreme dezlegarea sa în cadrul procedurii întrebării prealabile, întrucât, în acest caz, „dezlegarea” ar semnifica „soluționarea fondului”, ceea ce legea nu permite pentru că, astfel, s-ar aduce o atingere gravă independenței judecătorului cauzei.

58. În aplicarea principiilor arătate rezultă că rezolvarea problemei privind îndreptățirea părții reclamante din Dosarul nr. 5.157/3/2024 la acordarea primelor de Paște și de Crăciun aferente anilor 2021-2023 pretins stabilite prin clauzele contractelor colective de muncă în raport cu apărările formulate de societatea pârâtă, adică soluționarea pe fond a procesului, este și rămâne în competența Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, recunoscută de legiuitor prin art. 269 alin. (1) din Codul muncii.

59. Mențiunile încheierii de sesizare pronunțate la data de 25 iunie 2024 relevă, așa cum s-a arătat anterior, faptul că judecătorul cauzei a dispus suspendarea judecății pentru a solicita pronunțarea unei hotărâri prealabile, apreciind asupra instituirii unor condiții de admisibilitate mai accesibile, comparativ cu cele din dreptul comun, prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și a reglementării unei îndatoriri în sensul obligativității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

60. Adoptarea actului normativ menționat nu a urmărit, însă, ca instanța supremă să se pronunțe în cadrul mecanismului de unificare asupra oricărei chestiuni de drept ivite în procesele ce cad în sfera sa de aplicare, cu atât mai puțin ca instanța supremă să dezlege pretențiile concrete deduse judecății în astfel de procese, prin lipsirea judecătorului cauzei de unul dintre atributele inerente funcției jurisdicționale, acela de interpretare a legii.

61. Examinarea preambulului și a conținutului normativ relevă faptul că prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 s-a urmărit asigurarea, de urgență, a unei practici judiciare uniforme și unitare, care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice și drepturilor la pensie, caracterizată printr-un acut fenomen de inflație legislativă, respectiv că s-a urmărit clarificarea, încă dintr-o etapă incipientă, în procesele prevăzute la art. 1 din ordonanța de urgență a chestiunilor de drept dificile, permițând formularea de sesizări prealabile și la judecata în primă instanță.

62. În preambulul actului normativ s-a subliniat că măsurile legislative adoptate, pe de o parte, țin cont de configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prevăzut de art. 519 din Codul de procedură civilă, și, pe de altă parte, că ele se dispun în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești.

63. Date fiind coordonatele expuse de către legiuitorul delegat, care configurează limitele în care se declanșează procedura pentru dezlegarea unei chestiuni prealabile în temeiul normei speciale prevăzute de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se vădește a fi lipsită de fundament juridic aprecierea potrivit căreia în temeiul acestei norme de

drept sesizarea prealabilă s-ar impune în privința oricărei chestiuni litigioase care ar presupune o operațiune de interpretare a legii, de către judecătorul cauzei, atât timp cât o astfel de interpretare nu s-ar fi realizat de către instanța supremă în cadrul mecanismelor de unificare prevăzute de lege.

64. În consecință, constatând că sesizarea pendinte nu îndeplinește cerința de a supune dezlegării o chestiune de drept, prevăzută de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 5.157/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind „prima de Crăciun pentru anul 2021, prevăzută de art. 108 alin. (2) din contractul colectiv de muncă înregistrat la Inspectoratul Teritorial de Muncă al Municipiului București sub nr. 204/2018, și salariul de bază minim brut acordat cu ocazia sărbătorilor legale de Crăciun și Paște 2022-2023, prevăzut de art. 139 alin. (2) din contractul colectiv de muncă înregistrat la Inspectoratul Teritorial de Muncă al Municipiului București sub nr. 163/2022”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 25 noiembrie 2024.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

